



**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 1-11-2015

Lễ Các Thánh

Nước Trời là của họ

LỜI CHÚA: Mt 5, 1-12a

Khi ấy, Chúa Giêsu thấy đám đông dân chúng, Người lên núi. Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần bên. Người mở miệng dạy họ rằng:

“Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ.

Phúc thay ai hiền lành, vì họ sẽ được Đất Hứa làm gia nghiệp.

Phúc thay ai sầu khổ, vì họ sẽ được Thiên Chúa ủi an.

Phúc thay ai khát khao nên người công chính, vì họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng.

Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương.

Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa.

Phúc thay ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.

Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính, vì Nước Trời là của họ.

Phúc cho anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống đủ điều xấu xa.

Anh em hãy vui mừng hớn hở, vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao.”

SUY NIỆM

Nếu chúng ta được lên trời để thăm các thánh, hẳn chúng ta sẽ không khỏi ngỡ ngàng trước sự đa dạng. Các thánh không phải chỉ là những vị được tôn phong, mà là tất cả những

(xem tiếp trang 2)

“Tín hữu là người cảm nghiệm hành động cứu độ của Thiên Chúa trong đời mình”

Bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô trong Thánh lễ bế mạc Thượng Hội đồng Giám mục, 25-10-2015

WHĐ (26.10.2015) – Sau ba tuần nhóm họp, Thượng Hội đồng Giám mục đã kết thúc Khóa Thường lệ thứ 14 về chủ đề “Ôn gọi và sứ mạng của gia đình trong Giáo hội và trong thế giới ngày nay” với Thánh lễ do Đức Thánh Cha Phanxicô chủ tế lúc 10 giờ sáng Chúa nhật 25-10-2015, tại Đền thờ Thánh Phêrô.

Sau đây là toàn văn bài giảng của Đức Thánh Cha:

Cả ba bài đọc của Chúa nhật này đều cho chúng ta thấy lòng thương xót của Thiên Chúa là tình phụ tử của Ngài được biểu lộ cách rõ ràng nơi Chúa Giêsu.

Ngay giữa thảm họa của đất nước, người dân bị kẻ thù trục xuất, tiên tri Jeremia loan báo “Chúa đã cứu dân Ngài, số còn sót lại của Israel”



(31,7). Tại sao ngài cứu họ? Vì Người là Cha của họ (x. câu 9); và vì là Cha, nên Ngài chăm sóc con cái mình và đồng hành với họ, nâng đỡ “người mù và kẻ què, phụ nữ mang thai và những người lam lũ” (31,8). Tình phụ tử của Ngài mở ra cho họ một con đường phía trước, con đường đầy an ủi sau bao nhiêu nước mắt và buồn tủi lớn lao. Nếu dân chúng

(xem tiếp trang 4)

Thư của Đức Thánh Cha gửi Đức hồng y Quốc vụ khanh Toà Thánh về các vấn đề liên quan đến cải tổ Giáo triều Rôma

WHĐ (29.10.2015) – Ngày 27-10, Phòng Báo chí Toà Thánh công bố bức thư của Đức Thánh Cha Phanxicô gửi cho Đức hồng y Quốc vụ khanh Toà Thánh Pietro Parolin liên quan đến nhiều vấn đề nảy sinh trong tiến trình cải tổ cơ cấu Giáo triều Rôma.

Sau đây là toàn văn bức thư đề ngày 14-10-2015 của Đức Thánh Cha:

Kính gửi người anh em thân mến

Hồng y Pietro Parolin,

Quốc vụ khanh Toà Thánh,

Trong khi công cuộc cải tổ các cơ cấu khác nhau của Giáo triều Rôma – mà Hội đồng Hồng y do tôi thiết lập ngày 28 tháng Chín 2013 đang xem

xét–, vẫn tiếp tục tiến hành theo chương trình đã hoạch định, cần phải lưu ý rằng có một số vấn đề đã phát sinh, và tôi muốn có hành động ngay với các vấn đề này.

Trước hết tôi muốn nói rằng giai đoạn chuyển tiếp hiện nay không phải là một giai đoạn vacatio legis (Chú thích của người dịch: phi luật lệ). Tôi khẳng định rằng Tông hiến Pastor bonus và những tu chính bổ sung vẫn còn nguyên hiệu lực, cùng với các Quy định Chung của Giáo triều Rôma.

Vì việc tuân thủ các quy tắc chung là cần thiết vừa để bảo đảm việc

(xem tiếp trang 3)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

ai đang hưởng hạnh phúc trên trời. Các thánh thật khác nhau về nhiều mặt: giới tính, tuổi tác, màu da, tiếng nói, nghề nghiệp, hoàn cảnh, thời đại, bậc sống, khả năng, tính tình... Có người không biết viết như thánh nữ Catarina Siêna. Có người đậu tiến sĩ triết hạng tối ưu như thánh Edith Stein. Có người làm bao phép lạ phi thường như ngôn sứ Êlia. Có người sống âm thầm như chị Têrêsa nhỏ. Nói chung chẳng gì có thể ngăn cản chúng ta nên thánh, vì Thiên Chúa muốn mọi người nên thánh chẳng trừ ai.

Các mối phúc là con đường nên thánh. Con đường này chính Đức Kitô đã đi và mời ta cùng đi. Ngài mời ta có tâm hồn nghèo khó, hiền lành, nghĩa là hoàn toàn tin thác vào một mình Thiên Chúa, có lòng khát khao sự công chính, chỉ mong làm trọn ý Ngài. Trong tương quan với tha nhân, Đức Kitô mời ta có lòng thương xót, biết đau nỗi đau của người khác, có tâm hồn trong sạch, nghĩa là sống ngay thẳng, chân thành, có tinh thần xây dựng hòa bình và công bằng xã hội, nghĩa là chăm lo phát triển toàn diện từng người và mọi người. Sống các mối phúc trên là chấp nhận mối phúc bị bách hại. Mỗi vị thánh đều sống nổi bật trong một số mối phúc. Họ đã nếm phần nào hạnh phúc từ đời này trước khi hưởng hạnh phúc trọn vẹn bền vững trên trời.

Chúng ta thường nghĩ nên thánh là chuyện cao siêu dành cho một thiểu số hết sức đặc biệt. Thật ra mọi Kitô hữu đều được mời gọi nên thánh. *“Các con hãy nên trọn lành như Cha trên trời.”* Chỉ Thiên Chúa mới là nguồn mọi sự thánh thiện. Ngài mời chúng ta chia sẻ sự thánh thiện của Ngài. Nên thánh là đáp trả lời mời đó. Khi chiêm ngắm các thánh, ta có thể hiểu nên thánh là gì. Nên thánh là để cho tình yêu chi phối toàn bộ cuộc sống, là ra khỏi cái tôi hẹp hòi của mình để sống hết tình cho Thiên Chúa và tha nhân. Nên thánh là luôn lắng nghe tiếng Chúa và trung thành đáp lại trong giây phút hiện tại. Nên thánh là yêu mến cuộc sống mà Chúa tặng trao, là để cho Chúa yêu mình, nắm tay mình, dắt mình vào thế giới riêng tư của Chúa. Nên thánh là thuộc trọn về Chúa và về anh em,

(xem tiếp trang 3)

Hội đồng Giám mục Việt Nam nhận Sắc lệnh thành lập Học viện Công giáo Việt Nam



Trụ sở Văn phòng HĐGMVN,
địa điểm ban đầu của
Học viện Công giáo Việt Nam

WHĐ (26.10.2015) – Theo Thông báo số 09/15/HVCG của Ủy ban Giáo dục Công giáo trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam, thứ Tư 21-10-2015 vừa qua Bộ Giáo dục Công giáo của Tòa Thánh đã trao Sắc lệnh thành

lập Học viện Công giáo Việt Nam cho Hội đồng Giám mục Việt Nam nhân dịp Đức Tổng giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ tịch Hội đồng Giám mục và Đức cha Giuse Đinh Đức Đạo, Chủ tịch Ủy ban Giáo dục Công giáo sang Roma tham dự Thượng Hội đồng Giám mục. Sắc lệnh được ấn ký ngày 14 tháng 9 năm 2015, lễ Suy tôn Thánh Giá.

Cũng nên nhắc lại rằng trước đó, ngày 06-08-2015, tại Trụ sở Văn phòng Hội đồng Giám mục Việt Nam đã diễn ra lễ công bố và trao quyết định thành lập Học viện Công giáo Việt Nam. Quyết định của Ban Tôn giáo Chính phủ chấp thuận cho Giáo hội Công giáo Việt Nam mở Học viện Công giáo đã được ông Phó Chủ tịch Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam trao cho Đức cha Chủ tịch Hội đồng Giám mục. ■

Đức Thánh Cha sẽ thành lập Cơ quan phụ trách các vấn đề Giáo dân, Gia đình và Đời sống

WHĐ (24.10.2015) – Theo thông cáo của Phòng báo chí Tòa Thánh, hôm thứ Năm 22-10-2015, Đức Thánh Cha Phanxicô đã loan báo với Thượng Hội đồng Giám mục rằng ngài quyết định thành lập một Cơ quan mới để phụ trách các vấn đề của giáo dân, gia đình và đời sống; và điều này nằm trong kế hoạch cải tổ Giáo triều Roma.

Đức Thánh Cha nói: “Tôi đã quyết định thành lập một Cơ quan mới có thẩm quyền trong các lĩnh vực về Giáo dân, Gia đình và Đời sống; cơ quan này sẽ thay thế Hội đồng Tòa Thánh về Giáo dân và Hội đồng Tòa Thánh về Gia đình”.

“Để thực hiện điều này, tôi đã lập một Ủy ban đặc biệt có nhiệm vụ soạn ra một văn bản phác thảo thẩm quyền của cơ quan mới về phương diện giáo luật. Văn bản sẽ được đưa ra thảo luận trong Hội đồng Hồng y tư vấn tại khoá họp sắp tới đây vào tháng Mười Hai”.

Đức Thánh Cha nói thêm rằng ngoài các Hội đồng Tòa Thánh về Giáo dân và Gia đình, Hàn lâm viện Tòa Thánh về Đời sống cũng sẽ hợp nhất với Cơ quan mới.

Quyết định của Đức Thánh Cha rất quan trọng vì nó hợp nhất ba cơ quan riêng biệt một cách hợp lý; và cũng nhằm tạo sự quan tâm nhiều hơn các

vấn đề liên quan đến giáo dân trong Giáo hội.

Nhiều người đã dự đoán Đức Thánh Cha Phanxicô sẽ đưa ra quyết định trên đây, từ khi ngài thành lập Hội đồng Hồng y tư vấn để giúp ngài cải tổ Giáo triều Roma ngay sau khi được bầu làm giáo hoàng hồi tháng Ba năm 2013.

Hội đồng Hồng y tư vấn được thành lập vào tháng Tư 2013, ban đầu gồm 8 hồng y từ khắp nơi trên thế giới, sau đó mở rộng thành 9 vị.

Hội đồng nhóm họp lần đầu vào tháng Mười năm đó và tại một cuộc họp báo ngày 03-10-2013, cha Federico Lombardi Giám đốc Phòng Báo chí Tòa Thánh cho biết “Hội đồng cũng có kế hoạch quan tâm đặc biệt hơn các vấn đề liên quan đến giáo dân, để chiều kích này của đời sống Giáo hội được nhìn nhận cách đúng đắn và hiệu quả, và được Giáo hội quản trị”.

Cha nói thêm: “Nay đang có một Hội đồng Tòa Thánh về Giáo dân, nhưng còn phải nghĩ cách củng cố lĩnh vực này”.

Đức hồng y Oscar Rodriguez Maradiaga, Tổng giám mục Tegucigalpa, người giữ chức vụ đồng điều phối Hội đồng Hồng y tư vấn,

(xem tiếp trang 3)

Thư của Đức Thánh Cha gửi Đức hồng y Quốc vụ khanh

điều hành công việc trong Giáo triều Rôma và trong các tổ chức thuộc Tòa Thánh được trật tự, vừa để bảo đảm đối xử công bằng với các nhân viên và cộng tác viên, cả về mặt kinh tế, tôi truyền lệnh rằng: các điều khoản trong các tài liệu nói trên, cũng như trong các Quy định đối với nhân viên giáo dân của Tòa Thánh và của Quốc gia Vatican và các Quy định của Ủy ban độc lập thẩm định việc tuyển dụng nhân viên giáo dân trong Tòa Thánh, phải được tuân thủ một cách chặt chẽ.

Theo đó, mọi tuyển dụng và chuyển chuyển nhân viên phải được thực hiện trong những giới hạn do các kế hoạch về nhân sự đã thiết lập, loại trừ bất kỳ tiêu chí nào khác, với sự phê chuẩn của Phủ Quốc vụ khanh Tòa Thánh và phù hợp với các thủ tục đã quy định, gồm cả những gì liên quan đến hệ thống lương bổng đã thiết lập.

Đức Thánh Cha sẽ thành lập Cơ quan phụ trách các vấn đề Giáo dân...

đã từng nói rằng cải tổ Giáo triều có thể phát huy vai trò của giáo dân trong Giáo hội bằng cách thành lập một Bộ Giáo dân, trong đó bao gồm các Hội đồng Tòa Thánh về Gia đình và Giáo dân, và Hàn lâm viện Tòa Thánh về Sự sống.

Thế nên người ta ghi nhận rằng mong muốn cải tổ Giáo triều Roma là để hợp lý hóa Giáo triều bằng cách giảm bớt số Hội đồng Tòa Thánh, và xếp chung các Hội đồng này vào trong các Bộ, vốn sẽ tăng thêm.

Trong thông báo của Đức Thánh Cha Phanxicô, cơ quan mới được gọi là dicastero – một thuật ngữ dùng cho cả Bộ lẫn Hội đồng Tòa Thánh. Tuy Đức Thánh Cha không gọi cơ quan mới là một Bộ, nhưng vẫn có lý do để mong như thế – dựa vào các phát biểu của Đức hồng y Rodríguez, cũng như thực tế là nó sẽ bao gồm cả hai Hội đồng Tòa Thánh hiện tại.

Năm 2014 đã có một số suy đoán rằng “Bộ Giáo dân” sắp được thành lập cũng sẽ bao gồm Hội đồng Tòa Thánh về Chăm sóc mục vụ sức khỏe, nhưng thông báo của Đức Thánh Cha đã không xác nhận dự đoán này.

Hội đồng Hồng y tư vấn đã gặp nhau lần gần nhất vào tháng Chín vừa qua, và được biết các ngài đã chính thức

Mọi điều trên đây cũng được áp dụng cho Phủ Thống đốc Quốc gia Vatican và các tổ chức phụ thuộc của Tòa Thánh - ngoại trừ Viện Giáo vụ, trong phạm vi tương thích với các Điều lệ của các cơ quan này, mặc dù không được chỉ ra một cách rõ ràng trong Tông hiến Pastor bonus.

Vì thế, thưa Đức hồng y, tôi yêu cầu các quy định tôi đã nói đến phải được sự lưu tâm của tất cả các vị đứng đầu các Cơ quan và các Văn phòng của Giáo triều Rôma, Phủ Thống đốc, cũng như các Ủy ban và các tổ chức phụ thuộc, cách riêng nhấn mạnh đến các khía cạnh cần quan tâm đặc biệt, và phải giám sát việc tuân thủ các quy định này.

Tôi cảm ơn Đức hồng y đã cộng tác với tôi, và hiệp thông trong lời cầu nguyện, tôi thân ái chào Đức hồng y trong Chúa.

Vatican, ngày 14 tháng Mười 2015

Phanxicô

đệ trình Đức Thánh Cha đề nghị thành lập Bộ Giáo dân, Gia đình và Đời sống.

Qua đó, các ngài quyết định rằng Hội đồng Tòa Thánh về Chăm sóc mục vụ Sức khỏe sẽ không nằm trong ‘Bộ giáo dân’, nhưng thuộc về một Cơ quan mới khác, đặc trách về bác ái, công lý và hoà bình; Cơ quan này hẳn cũng bao gồm các Hội đồng Tòa Thánh: Công lý và Hoà bình, Di dân, và *Cor Unum*.

Tuy thông báo mới đây của Đức Thánh Cha không nói gì đến một cơ quan mới đặc trách về bác ái, công lý và hoà bình, nhưng người ta vẫn cho rằng cơ quan này có thể được đề cập trong những tháng tới.

Khoá họp tiếp theo của Hội đồng Hồng y tư vấn dự kiến diễn ra vào tháng Mười Hai 2015.

Trong Công nghị Hồng y ngày 12-2-2015, Đức Thánh Cha đã nhấn mạnh rằng cải tổ “bao giờ cũng là để gia tăng sự hài hoà trong công việc của các cơ quan và văn phòng khác nhau, để đạt được sự hợp tác hiệu quả hơn trong đó tính minh bạch tuyệt đối sẽ làm nên tính công nghị và tính hiệp đoàn đích thực”.

“Tự nó, cải tổ không phải là một mục đích, nhưng là một phương cách làm chứng tá mạnh mẽ của người Kitô hữu; để công cuộc Phúc âm hoá hữu hiệu hơn; để thúc đẩy tinh thần đại kết có hiệu quả; và khuyến khích

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

là để Chúa *dẫn dẫn* chiếm lấy mọi chỗ của đời mình.

Chúa mời tôi nên thánh với con người và hoàn cảnh riêng. với sa ngã của quá khứ và mỏng giòn của hiện tại, với cái dằm vẫn thường xuyên làm tôi nhức nhối. Chúa muốn tôi nên thánh với mặt mạnh, mặt yếu của tôi. Ước gì đời tôi vén mở một nét nào đó của Chúa.

CẦU NGUYỆN

Lạy Cha,
con phó mặc con cho Cha,
xin dùng con tùy sở thích Cha.

Cha dùng con làm chi, con cũng xin cảm ơn.
Con luôn sẵn sàng, con đón nhận tất cả.

Miền là ý Cha thực hiện nơi con và nơi mọi loài Cha tạo dựng, thì, lạy Cha, con không ước muốn chi khác nữa.

Con trao linh hồn con về tay Cha.
Con dâng linh hồn con cho Cha,
lạy Chúa Trời của con,
với tất cả tình yêu của lòng con,

Vì con yêu mến Cha,
vì lòng yêu mến
thúc đẩy con phó dâng mình cho Cha,
thúc đẩy con trao trọn bản thân về tay Cha,
không so đo,
với một lòng tin cậy vô biên,
vì Cha là Cha của con. ■

(*Chân phước
Charles de Foucauld*)

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

cuộc đối thoại mang tính xây dựng hơn với mọi người”.

Công cuộc cải tổ Giáo triều Roma của Đức Thánh Cha Phanxicô đã dẫn đến việc thành lập Quốc vụ viện Kinh tế (ngày 24-02-2014) và Quốc vụ viện Truyền thông (ngày 27-06-2015).

Cuối cùng, người ta mong đợi rằng nhờ sự trợ giúp của Hội đồng Hồng y tư vấn, Đức Thánh Cha sẽ ban hành một Tông hiến mới để tổ chức lại Giáo triều Roma. Giáo triều hiện nay căn cứ trên Tông hiến *Pastor bonus* của Thánh giáo hoàng Gioan Phaolô II ban hành năm 1988. ■

Tín hữu là người cảm nghiệm hành động cứu độ...

trung thành, nếu họ kiên trì tìm kiếm Thiên Chúa, cả khi ở trong đất của ngoại bang, Thiên Chúa sẽ đổi cảnh bị giam cầm của họ thành tự do, nổi cô đơn của họ thành sự hiệp thông: những gì hôm nay dân chúng gieo trong nước mắt, ngày mai họ sẽ gặt hái trong niềm vui (x. Tv 125,6).

Cùng với Thánh vịnh, chúng ta cũng đã bày tỏ niềm vui vì được Chúa cứu rỗi: “Miệng chúng tôi đầy ắp tiếng cười, và lưỡi chúng tôi rộn tiếng reo vui” (câu 2). Một tín hữu là người đã cảm nghiệm hành động cứu độ của Thiên Chúa trong đời mình. Chúng ta là những mục tử, đã cảm nghiệm nỗi khó nhọc khi gieo hạt giống, có khi gieo trong nước mắt, và niềm vui vì ân huệ của một mùa thu hoạch vượt cả sức mạnh và khả năng của chúng ta.

Đoạn trích thư gửi tín hữu Do Thái cho chúng ta thấy lòng thương xót của Chúa Giêsu. Người cũng “bị yếu đuối bủa vây” (5,2), để có thể xót thương những ai đang u mê, lầm lạc. Chúa Giêsu là vị Thượng tế thánh thiện và vô tội, nhưng vị Thượng tế ấy cũng đã mang lấy sự yếu hèn của chúng ta và bị cám dỗ như chúng ta trong mọi sự, chỉ trừ tội lỗi (x. 4,15). Vì thế Người là trung gian hoà giải của giao ước mới và vĩnh cửu, đem lại ơn cứu độ cho chúng ta.

Bài Tin Mừng hôm nay được liên kết trực tiếp với bài đọc thứ nhất: cũng như dân Israel được giải thoát nhờ tình phụ tử Thiên Chúa, thì anh Bartimê cũng được giải thoát nhờ lòng thương xót của Chúa Giêsu. Chúa Giêsu vừa rời khỏi thành Jericho. Dù đã bắt đầu cuộc hành trình quan trọng nhất đi lên Jerusalem, Người vẫn dừng lại để đáp lại tiếng kêu của Bartimê. Chúa Giêsu xúc động vì lời anh cầu xin và Ngài đặt mình vào trong hoàn cảnh của anh. Ngài không bằng lòng với việc bố thí cho anh, mà muốn đích thân gặp gỡ anh. Ngài không chỉ thị hay trả lời gì, nhưng lại hỏi: “Anh muốn tôi làm gì cho anh?” (Mc 10,51). Có vẻ như đó là một câu hỏi vô nghĩa: người mù có thể ước muốn điều gì khác nếu không phải là được nhìn thấy? Nhưng với câu hỏi thẳng thắn này, trực tiếp nhưng vẫn tôn trọng, Chúa Giêsu cho thấy Ngài muốn nghe được nhu cầu của chúng ta. Chúa Giêsu muốn nói với mỗi người chúng ta về cuộc đời

chúng ta, hoàn cảnh thực sự của chúng ta, để không có gì giấu kín với Người. Sau khi chữa lành cho Bartimê, Chúa nói với anh: “Đức tin của anh đã chữa anh” (câu 52.). Thật đẹp biết bao khi thấy Chúa Giêsu ca ngợi đức tin của Bartimê và tin tưởng anh. Chúa Giêsu tin vào chúng ta, hơn là chúng ta tin tưởng chính mình.

Có một chi tiết thú vị. Chúa Giêsu bảo các môn đệ gọi Bartimê đến. Họ nói với người mù hai câu mà Chúa Giêsu sử dụng trong phần sau của bài Tin Mừng. Đầu tiên họ nói với anh: “Hãy vững tâm!”, nghĩa là “Hãy có đức tin, hãy can đảm lên!”. Thật vậy, chỉ có cuộc gặp gỡ Chúa Giêsu mới đem lại cho con người sức mạnh để đối mặt với những tình cảnh khó khăn nhất. Câu thứ hai là “Đứng dậy!”, như Chúa Giêsu đã nói với rất nhiều bệnh nhân mà Ngài đã cầm tay và chữa lành. Môn đệ của Chúa Giêsu không làm gì khác hơn là lặp lại những lời khích lệ và có sức giải thoát của Chúa Giêsu, dẫn anh ta đến thẳng với Chúa, mà không giảng dạy gì cả. Ngày nay cũng vậy, và nhất là ngày nay, các môn đệ Chúa Giêsu được mời gọi dẫn mọi người đến với Lòng thương xót cứu độ của Chúa. Khi tiếng kêu của nhân loại, như tiếng kêu của Bartimê, trở nên mạnh mẽ hơn, không có cách đáp lại nào khác hơn là làm cho lời đáp của Chúa Giêsu trở thành lời đáp của chính chúng ta, và trên hết, hãy bắt chước trái tim của Chúa. Những hoàn cảnh khổ đau và xung đột là để Thiên Chúa tỏ lòng thương xót. Ngày nay là thời của lòng thương xót!

Nhưng có một số cám dỗ đối với những người theo Chúa Giêsu. Bài Tin Mừng cho thấy ít nhất có hai cám dỗ. Không có môn đệ nào dừng lại như Chúa Giêsu đã làm. Họ cứ bước đi như chẳng có gì xảy ra. Nếu anh Bartimê bị mù thì họ bị điếc: vấn đề của anh không phải là vấn đề của họ. Điều này có thể là một mối nguy cho chúng ta: gặp những vấn đề liên tục, chúng ta thấy tốt hơn là cứ bước đi thay vì để cho mình bị làm phiền. Như thế, cũng giống như các môn đệ, chúng ta ở với Chúa Giêsu, nhưng không nghĩ như Người. Chúng ta ở trong nhóm của Người, nhưng con tim của chúng ta không mở ra. Chúng ta đã mất đi lòng thánh phục, tâm tình biết ơn và sự nhiệt tình, và có nguy cơ trở nên chai lì với ân sủng. Chúng ta có thể nói về Chúa và làm việc cho Chúa, nhưng lại sống xa cách trái tim của Chúa,

trái tim luôn vươn tới những ai bị tổn thương. Cám dỗ đó là một “nền linh đạo ảo tưởng”: chúng ta có thể bằng qua sa mạc của nhân loại mà chẳng nhìn thấy ở đó thực sự có những gì; nhưng chỉ nhìn thấy những gì chúng ta muốn thấy. Chúng ta có khả năng đưa ra những quan điểm về thế giới, nhưng chúng ta lại không chấp nhận những gì Chúa đặt ra trước mắt chúng ta. Một đức tin không biết cảm rên trong đời sống của dân chúng thì vẫn mãi cằn khô và, thay vì xây nên những ốc đảo xanh tươi, thì lại tạo ra những sa mạc khác.

Có một cám dỗ thứ hai, đó là rơi vào một “đức tin theo lịch trình”. Chúng ta có thể cùng đi với dân Chúa, nhưng lại có lịch trình của riêng mình, ở đó mọi thứ đều được sắp đặt: chúng ta biết sẽ đi đâu và mất bao lâu; mọi người đều phải tôn trọng nhịp điệu của chúng ta và mọi vấn đề đều gây phiền toái cho chúng ta. Chúng ta có nguy cơ giống như nhiều người mà bài Tin Mừng nói đến: họ sốt ruột và quát nạt anh Bartimê. Trước đó không lâu, họ cũng đã xăng giọng với các trẻ em (x. 10,13), và bây giờ đến lượt người hành khất mù: bất cứ ai làm phiền chúng ta hay không xứng với chúng ta đều bị loại trừ. Còn Chúa Giêsu lại muốn đón nhận, nhất là những ai đang sống bên lề và đang kêu xin Người. Họ cũng giống như Bartimê, họ có đức tin, vì ý thức mình cần được cứu, đó là cách tốt nhất để gặp Chúa Giêsu.

Cuối cùng, Bartimê đã đi theo Chúa Giêsu (x. câu 52). Anh không chỉ được nhìn thấy lại, mà còn gia nhập cộng đoàn những người đi theo Chúa Giêsu.

Các nghị phụ Thượng Hội đồng thân mến, chúng ta đã bước đi với nhau. Xin cảm ơn anh em vì chúng ta đã chia sẻ với nhau một con đường và mắt vẫn hướng nhìn về Chúa Giêsu và anh chị em của chúng ta, trong khi tìm kiếm những con đường mà Tin Mừng chỉ cho thời đại chúng ta để có thể loan báo mầu nhiệm của tình yêu gia đình.

Chúng ta hãy bước theo con đường Chúa muốn. Chúng ta hãy xin Chúa ban cho chúng ta ánh mắt chữa lành và cứu độ, biết tỏa sáng, vì nhớ lại ánh sáng đã soi chiếu mình.

Chúng ta đừng bao giờ để cho mình bị mờ tối bởi bi quan hay tội lỗi, nhưng hãy tìm kiếm và nhìn ngắm vinh quang Thiên Chúa, vinh quang tỏa sáng nơi những con người đang sống. ■